

нъовица, Ючбунара, днес Димитровския район, насърдчаваше бедната трудяща се класа, укрепвайки вярата за близкия щастлив ден, разобличаваше враговете ѝ, упрекуваше агентите, провокаторите – въоръжени с пистолети и дебели изборни сопи, а случваше се понякога да изпита сам позорния акт на тези побойници-сопаджии.

Така, ние въоръжени с афиши, позиви и винено-червени бюлетини, в едни избори се отзовахме с Христо в центъра на града на площад "Славейков". Пред избирателната секция заварихме файтони, автомобили, заобиколени с добре охранени господа. Това бяха тлъсти, едва подвижни "гласоподаватели" и около тях други – със сопи в ръка, това бяха верните песове на тези господа, пияни с мътни и кръвясали очи, готови при даден знак да се нахвърлят върху техните жертви.

Като ни видяха, че държиме в ръцете си винено-червени бюлетини, при нас дойдоха няколко господа придружени от сопаджии и закряскаха:

– Какво търсите вие тука?! Тези червени бюлетини не се котират тука..... Там..... в Ючбунара, Конъовица, Банишора, там е вашето място... Махайте се от очите ни и идете си . Там предлагайте вашите червени мостри, тука ваши хора няма!.....

На тези набезки от злъчни думи, Христо се усмихна и спокойно заговори:

– Вижте хубаво, погледнете горе! Има ли тавани? Погледнете долу, има ли сутерени и мазета? В тях живеят хора,;Ето, тези тавани, сутерени и мазета днес ще гласуват с тази винено-червена бюлетина....., а ще дойде ден и средните етажи и ... вашите деца.... всички ще гласуват с винено-червената бюлетина, защото тя е носител на истинска Народна демокрация!

Някой след тези думи на Христо, извика:

"Ще бъде ден!"

И действително, дойде ден, Христо беше предтеча на този ден, ден светъл, народен, ден предсказан от верния син на ~~наших~~ работническата класа – поета Христо Смирненски, на която класа той посвети своя живот.

== == ==

Т. Вазу, Бисерков В.
Генерал
Бул. „Славян“ № 48

